

Taler, og jeg behøver derfor ikke at dvæle videre ved dem. Det er klart, at, naar der skulde blive idømt Livsstraf efter disse 3 Paragrapher, vil der meget sjældent blive Tale om Benaadningsrettens Anvendelse; jeg tvivler endog saa meget om, at man kan sige, som den ærede Forslagsstiller gjorde, at det er Praxis, at der i de fleste Tilfælde, hvor der foreligger overlagt Mord, finder Benaadning Sted. Det er ganske vist, at der har fundet Benaadning Sted i flere saadanne Tilfælde, maa ske endog i den allerfæreste Tid; men at sige som en bestemt Regel, at Benaadningsretten har fundet Anvendelse i de fleste Tilfælde, hvor der foreligger overlagt Mord, saaledes som dette er bestemt i Straffeloven, troer jeg er at gaae noget for vidt.

De Betragtninger, som den ærede Forslagsstiller hentede fra Hensynet til Indførelsen af en ny Retsforfatning her i Landet med Rævninget, Betragtninger, som gik ud paa, at det vilde være farligt at beholde Livsstraf som ubetinget Straf for visse Forbrydelser, fordi man derved kunde forlede Mand, som nærede Tvivl om Dødsstraffens Nødvendighed, til med Hensyn til Afgivelsen af deres Mening — Dom er det jo endnu ikke — om de foreliggende Forbrydelser at gaae i en forkeert Retning — disse Betragtninger kan jeg for mit Vedkommende ikke tiltræde. Jeg troer, at, hvorledes vi end iøvrigt tænke os Rævningeterne stillede hos os, naar en eventuel Lov derom foreligger, vil Forholdet dog neppe blive ordnet saaledes, at vi indføre Genstemighed med Hensyn til Afgivelsen af deres Kjendelser, og det kan derfor vanskeligt tænkes, at en enkelt Mand's Mening om Dødsstraffens Utilsladelighed skulde bevirke en Fristielse af den Anklage. Jeg troer desuden, at den ærede Medlems Argumentation her gik noget for vidt, thi, hvis der virkelig skulde findes det fornødne Antal valgte Rævningeter til at frembringe et saadant urigtigt Resultat, saa vil dette efter min Mening ligesaa vel kunne fremkomme, naar Livsstraffen bliver sat som et Alternativ, som naar den sættes ubetinget. De vilde jo nemlig dog ikke kunne vide, om der ikke i Hensyn til den af dem afgivne Kjendelse kunde blive affagt Dødsstraf af Dom-

meren, og naar altsaa en saadan Dom dog kunde befrægtes affagt, kunde det være ligesaa vanskeligt for vedkommende Rævningeters Samvittighed at afgive en Kjendelse, der kunde blive Grundlag for en Dødsstraf, som naar Dødsstraf ubetinget var foreskrevet.

Min Hovedgrund for at ville beholde det, som nu er vedtaget i Folkethinget, er imidlertid, som sagt, ikke alene Hensynet til det andet Things formeentlige Overbeviisning i saa Henseende — en Overbeviisning, som jeg troer er meget fast, efter det Indtryk, jeg har faaet af de Forhandlinger, som der have fundet Sted om denne Gjenstand —, men det er tillige den Betragtning, at disse groveste Forbrydelser staae mere skarpt betegnede og afgrændsede, naar de adstille sig fra alle andre derved, at der er fastsat den ubetinget højeste Straf for dem. Forsaavidt der tillige er blevet gjort andre Indbendinger imod de her omhandlede enkelte Paragrapher i Udkastet, ere de tildeels allerede blevne besvarede af den foregaaende ærede Taler, navnlig hvad Spørgsmaalet om Landsforræderi angaaer. Med Hensyn til den Indbending, der blev gjort mod § 85, skal jeg dog endnu bemærke, at Livsstraf vel efter samme kan finde Sted paa Grund af et fjernere Attentat, men, vel at mærke, dog kun, naar den forbrudte Villie er vedbleven at eksistere, thi, hvis den forbrudte Villie frivilligt er traadt tilbage, vil som bekendt en anden Bestemmelse komme til Anvendelse, som findes optagen i den almindelige Deel af Straffeloven, og i saa Fald vil Livsstraf altsaa ikke finde Sted. Det er altsaa kun, forsaaavidt den forbrudte Villie er fastholdt, men derhos ikke er kommen til Udførelse paa Grund af tilfældige Omstændigheder eller idetmindste paa Grund af saadanne Omstændigheder, som Gjerningsmanden ikke har kunnet beregne, at Livsstraffen kommer til Anvendelse. Jeg troer saaledes ikke at kunne Andet end tiltræde det høie Thing helst at fastholde Lovforslaget, forsaaavidt de her omtalte Paragrapher angaaer, i den Stikelse, hvori det er kommet fra Folkethinget, idet jeg troer, at man sikkert vil lette Gjennemførelsen af dette Lovudkast, om hvis Vigtighed dog Alle, saavidt jeg kan see, ere enige, naar man afholder sig fra